

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

De morte amon [et] fuga absalon [et] reditu ad dauid. ca. xiiij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Regū Bcōi

Ecce suscitabo sup te malum de domo tua. Hoc vltimū factū ē qñ p̄secut⁹ est eū absalō p̄mū s̄o in diuisione regni post salomonē. Et ait dauid ad nathan. Peccaui dño: z descedēs de throno p̄sistorij sedit i terra: z tāq̄ v̄r̄ deicola corā omnib⁹ p̄fiteri peccatū suū nō crubuit. Et ait nathan ad eū. Transtulit domin⁹ peccatū tuū: nō morterts nec regnū amittes. Veruntē fil⁹ q̄ nat⁹ est tibi moriet⁹: quonīā blasphemare fecisti inimicos nomē dñi. Dixerūt em̄ idolatre vel dicere potuerūt. Non est iust⁹ d̄s s̄rl̄ q̄ saul amouit d̄ regno z substituit dauid: cū dauid grauitus q̄ saul peccauerit. Percussit autē dñs paruulū vsq̄ ad desperationē vite: z dep̄cat⁹ ē dauid dñz p̄ paruulo: z ieiunauit z lacuit sup terras: et noluit p̄solari. Accidit autē die vij. vt mores rē infans. Euidens dauid seruos mussitantes intellexit q̄ mortu⁹ esset. Quo accepto la sa facie z mutata veste intrauit domū: z adorauit: z ex hilarat⁹ comedit. z amirati sūt serui q̄ contra p̄suetudinē egissent: z ait ad eos. Cū adhuc viueret puer fleuit z adorauit domū v̄ruerit. eo mortuo q̄o fletē. Nūq̄d potero reuocare eū. Ego vado ad eū: ille s̄o non reuertet ad me. Hoc autē alebat dauid vt cōsolaretur ber sabee: qui diligebat eam. z precedente tempore genuit ex ea fillū quem vocauit salomonē. cōmissitq̄ eū in manu nathan: qui vocauit eum isidā. id est amabile domīno. Igit̄ pugnabat ioab cōtra rabath: z expugnauit eā. V̄sistq̄ ad dauid dīcēs. Veni z cape ciuitatē: ne nominē meo ascribas victoria. Et p̄gregauit dauid omnē populū. Et p̄fectus cepit vrbē z vastauit eā: et tulit diadema de capite melchon. qd̄ sonat rex eoz. z erat idolū amonitar: z erat i diademate gēme p̄close: z auri talentū. Qd̄ cōflauit dauid et formauit ex eo sibi diadema: in medio gemmar. statuēs sardocinē incōparabilem. Porro reliquas ciuitates amonitar vastauit: z multos de populo ferrauit vehiculis ferratis: z plures diuisit cultris z tradidit in typo laterum.

De Thamar quā Amon oppressit. Capitulum. XIII.

Factus est post

hec suscitauit dñs malū i domo dauid in hunc modū Amon p̄mogenit⁹ ei⁹ diligebat thamar sororē absalō

ex vtroq̄ parēte: ita vt deperiret i ea z egrotaret. Huic erat cognat⁹ z familiar⁹ ionadab fil⁹ semmaa frat̄s dauid prudēs valde: quē ioseph⁹ ionathan vocat. Huic q̄daz arbitrat⁹ tur fuisse nathan: s̄ absit vt p̄pha flagitiosus dederit p̄siliū. Hic ait ad amon. Quare sic attenuat⁹ macle fili reg⁹. q̄si diceret: q̄ debes succedere regi in regnū. Et r̄dit amon. Dīligo thamar supra modum. Qui r̄dit. Si mula languorē. Lūq̄ venerit pater tuus ad te v̄sistādū dic ei. Veniat oro thamar soror mea: z faciat mihi pulmētū vt comedā suauius de manu eius. Cūq̄ venisset thamar missa a rege: corit in oculis ei⁹ foribicūculas. Vel fm iosephū collyridas f̄ixas. Et elecit a se amō v̄niuersos. Lūq̄ tulisset thamar et bos ad eū: i p̄clauit app̄hēdit eā: z ait. Liba mecū soror mea. Que r̄dit. Noli frater op̄primere me z facere opprobriū generi tuo i s̄rl̄: s̄ loq̄re ad regē z non negabit me tibi. Hoc alebat

vt subterfugeret man⁹ eius. Nō em̄ fas erat fm leges: vt q̄s duceret sororē ex patre. Tñ qd̄ā determināt h̄ dīctū esse si fuerint ambo eiusdē populū. Hec autē fucrat de m̄se gētill. id ē maacha quā dauid cepit in p̄lio: z cesarie z vngulbo p̄cisis duxerat eā fm legem in vxorē. z ita tradit illos potuisse fieri p̄ingel. noluit autē adq̄scere amon: z oppressit eaz. z statim exosam habuit eā magis q̄ an̄ dilexerat: z elecit eā a se rogantē vt apud se maneret: z esset ei vxor. Cūq̄ elecissent eaz puert amon aspersit cinerē capiti suo: z rupit tunīcam talarē q̄ vtebant filie reg⁹ p̄gines: quā iosephus vocat colobū manicatū. Et ip̄osiss manib⁹ sup caput ingressa ē ad absalon frat̄r suū etulās. Qui frater ait. Tace soror: frater em̄ noster est: z mansit in domo absalon longo tpe sustinens viduitatem.

De morte amon z fuga absalon z reditu ad dauid. Caplm. XIII.

Sicctum est autem

f post biēniū vt ascēderet absalō ad iōdendas ones: z ait ad regē. Veniat oro rex cū suis suis ad p̄uitiū pueri sui. Cūq̄ abnuisset rex ne ḡaret eū ait absalon. Veniat saltē obsecro amon frater me⁹ z filij regis cū eo. Et abierūt cum absalon. Cūq̄

HISTORIA SUPTIMA

recuberent pueri absalon ex pcepto ei⁹ inter fecerunt amon temulentū. Et ascendētes filij regis mulas suas fugerūt: et puenit fama ad dauid dicēs. Percussit absalon oēs filios regis: et scidit rex vestimenta sua et cecidit sup terrā. Jonadab autē quē pūtas nō latebat ait ad regē. Ne timeat dñs me⁹ quoniam amō solus mortu⁹ est quem oderat absalon a die q̄ oppressit sorore suas. Et ecce apparuerūt filij regis et fleuerūt cū rege plāctu magno nimis. Porro absalon fugiēs: abiit ad ptholomel auū suū regē iessur: et fuit cū eo trib⁹ annis. Rex autē p̄solatus sup amō interitū: cessauit velle psequi absalon: qz sciebat eū esse flagitiosus et dignū morte. Nō intelligēs ioab q̄ diligebat absalō misit ad regē mulierē sapientē de tecna q̄ putabat fuisse pauia amos pphete: et posuit ioab p̄ba sua in ore e⁹. Cūq; ingressa fuisset mulier ad rege: adorauit dicēs. Serua me rex. Mortu⁹ est vir meus et erant mihi duo filij: et interfecit alter alter in agro: et p̄surgit vniuersa cognatio aduersus occisorē: queren tes animas illius. p̄ Alunt hebrei sic rem anima occisi: et q̄rūt gestā fuisse: quā verō extinguerē scintillā sit mulier in pabolā, meam super terram.

Hec mulier posuit se in psona dauid: et filios suos in psona amon: et absalon et cognatōes suā in psona aliorū filiorū dauid: et ait dauid ad eā. Vade in pace: ego videbo p te. Nō cū nō sufficeret mulier ait ad regem. In me sit dñe hec iniquitas et in domus patris mei: rex autē sit innocens. q. d. Si putas iniquū par cere occisori: mihi iputet et domū mee. Cūq; iterass⁹ rex p̄missionē nec sufficeret mulieri: instant⁹ rogabat regē. Qui ait. Vniū do minus: qz non cader de capillis filij tui sup terrā. tūc exponēs ei mulier similitudinē ait. Reducat q̄ dñs meus abiectū suū. Nō em̄ vult aiām perire de⁹: et oēs dilabimur tāq; aque q̄ nō reuertent. q. d. Mortuū filiū nō potes reuocare ad vitā. Velius ē vt reuocēs viuentē: q̄ alter vīdicando vtrūq; per das. Et ait rex. Nunquid manus ioab tecū ē in istis. Quere p̄dit. Ipse imposuit p̄ba hec in ore meo vt verterem similitudinē sermōnis huius: et ait rex ad ioab. Reuoca puerū absalon. Cūq; rediisset absalon in hierusalem ait rex. Non videat facies meā donec vocē eū: ne eo vltio reuulscat i me dolor filij

et māsit absalon in hierusalē duob⁹ annis: et faciē regis nō vidit. Porro absalon erat deo corus nimis: cuius cesaries fm iosephū tanta erat: vt vit nouem dñeb⁹ tōderi potuisset. Quā semel i āno tonsā pōderabat. cc. siccis. Forte h⁹ ponderis erat tonsura eius. Vel h⁹ precio emebāt eā mulieres vt subornarent crines suos. Flatic⁹ sunt absalon filij nes et filia vna noie thamar: misitq; sept⁹ ad ioab vt intercederet p eo ad regē. Qui noluit venire ad eū. Misitq; absalon suos suos vt intercederēt segetes agri ioab. Quo facto ioab venit ad eū dicēs. Quid fecerūt fui tui. Qui r̄ndit. Aliter habere te nō poterā. Obsecro intra ad regē vt videat faciē e⁹. alioq̄n interficiet me. Et ingresso ioab ad regē vocatus ē absalon: et osculatus est rex eum.

Nūo absalon p̄secutus est dauid.

Capitulum. xv.

Inc cepit absa

lon aspirare ad regnū. nā caleph aū eū genit⁹ vltiners erat vlt mortuus. Fecitq; sibi currus et eqtes. l. q̄ p̄cede rent eū: et mane p̄surgens stabat in porta et blandiebat ascendenti⁹ ad regis iudiciū dicens. Bona sunt q̄ dicis: sed nō est qui te audiat p̄stitutus a rege. Quis p̄stituet me regē vt iuste iudicē. Et inclinauit ad se corda viroz. Post q̄rtuor p̄o annos reuertēsis ait ad regē. Dū eram in exilio voluisti reducere me dñs i hierusalē sacrificabo dño i ebron. Vadam ergo et reddā vota mea. Et ait rex. Vade in pace. Alia lra habet post. xl. ānos. xl. em̄ anni fluxerūt ex q̄ occisi sunt sacerdotēs nobe qui ponunt hic vt monstret dñs nā vltionē suscitari super dauid: eo q̄ abimelech sacerdotē fecellit. Abijt ergo absalō in ebron: vtens p̄silio achitofel gilonite q̄ fuerat p̄siliarius dauid: et egressi sunt multi de hierusalem rem ignorātes. Cūq; imolasset hostias facta est p̄iuratio valida: et augebat ait seruis suis. Egrediamur cito ne forte veniens absalon occupet nos: et pcutiat ciuitatem. Et egressus est dauid rex et vniuersa domus eius nudis pedib⁹: dimittēs decem cō cubinas ad custodiendū domū: et p̄cedebāt regē cerathi et phelet. dc. viri pugnatores q̄ secuti fuerāt eū de geth. Isti credunt bñficia p̄stitisse dauid q̄n latuit in geth: et in retribu